

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Med hensyn til det flyvende personale, d. v. s. besætningerne og kabinepersonalet, gælder det forhold, at de sorterer direkte under SASs hovedkontor i Stockholm, og da dette personale i 1951 ved dannelsen af det skandinaviske konsortium indgik kollektiv aftale med SAS, hvorefter overenskomstforholdet skulle reguleres efter svensk arbejdsret, ligesom svensk faglig praksis skulle finde anvendelse på aftalerne, fandt SAS det hensigtsmæssigt at tilslutte sig den svenske handels- og arbejdsorganisation. I 65 indmeldte denne organisation sig som forbund i Sveriges Arbejdsgiverforening, hvorved organisationens medlemmer kollektivt tilsluttedes arbejdsgiverforeningen. SAS blev derfor automatisk medlem af den svenske arbejdsgiverforening. Begrundelsen for, at SAS står tilsluttet arbejdsgiverforeningen, er den samme, som formentlig gælder for alle organiserede arbejdsgivere, nemlig bl. a. at der i kraft af medlemskabet er større mulighed for at undgå eller få bilagt arbejdskonflikter, at medlemskabet giver ret til støtte fra en hovedorganisation, hvis en konflikt bryder ud, og at organisationen yder sine medlemmer assistance ved oprettelse og fortolkning af overenskomster samt yder bistand ved afgørelse af alle tvivlsspørgsmål vedrørende den almindelige arbejdsret.

Aksel Larsen: Jeg har nu den opfattelse, og den kender ministeren, at koncessionerede selskaber ingenlunde har brug for at være medlem af en arbejdsgiverforening, og den opretholder jeg også i forhold til SAS. Jeg må tilføje, at det er mig noget uforståeligt, at SAS har fået lov til, hvad det flyvende personel angår, rent automatisk, så at sige uden egen vilje, at blive medlem af Sveriges Arbejdsgiverforening. Dengang var der dog endnu en socialdemokratisk regering i Norge, som der endnu er socialdemokratiske regeringer i Sverige og i Danmark, og det forekommer mig, at de burde have haft nogle ganske særlige synspunkter på denne sag og have gjort deres indflydelse gældende, så automatikken ikke kom til at spille den rolle, den gjorde.

Må jeg så tilføje, at jeg har det indtryk, at en af årsagerne til, at der nu er ved at

komme en konflikt, hvor også Sveriges Arbejdsgiverforening ikke vil være i stand til på nogen måde at redde SAS, hvis det værste skulle ske, er den, at Sveriges Arbejdsgiverforening har dekretet, at SAS skal stå fast på et krav om 3-årige overenskomster, sådan som man har det på det svenske arbejdsmarked. Dette krav synes det flyvende personel ikke at være villig til at indgå på, og set fra et dansk synspunkt har jeg lidt vanskeligt ved at fatte kravets berettigelse. Det forekommer mig, at regeringen burde gøre sin indflydelse gældende for at bringe dette medlemskab af Sveriges Arbejdsgiverforening til ophør.

Hvad den aktuelle optrækkende konflikt angår, forekommer det mig, at de tre skandinaviske landes regeringer burde foretage sig noget for at få realitetsforhandlinger i gang, hvis sådanne ikke er i gang, så man undgår den konflikt, det ellers trækker op til.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg er absolut ikke enig med hr. Aksel Larsen i, at koncessionerede selskaber skulle have en særstilling med hensyn til medlemskab af en arbejdsgiverforening. Man kunne jo omvendt lige så godt forlange, at arbejdere under koncessionerede selskaber heller ikke skulle have ret til at stå som medlemmer af den faglige centralorganisation. Der må være lighed, synes jeg, i forholdet. Men i øvrigt er det jo et gammelt spørgsmål, det er ikke noget nyt, SAS har været medlem af en arbejdsgiverorganisation, lige siden selskabet blev dannet. Endelig er det jo sådan, at Danmark, den danske stat, kun har 1 repræsentant i SASs styrelse, som tæller 6, og en betingelse for at følge hr. Aksel Larsens standpunkt var jo, at man både i Sverige, Norge og Danmark skulle være enig om et sådant synspunkt. Det har jeg ikke fornemmelsen af at man på nogen måde er.

Når hr. Aksel Larsen antyder, at den svenske arbejdsgiverforening skulle, om jeg så må sige, være den onde ånd i spørgsmålet om fornyelse af overenskomsten, så ved jeg ikke, hvor godt hr. Aksel Larsen er orienteret; jeg er i hvert fald ikke orienteret om, at det skulle ligge sådan.

Hvad angår opfordringen til regeringerne